

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

Articulus IV. De privilegio Canonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74152)

ARTICULUS IV.

De privilegio Canonis.

SUMMARI A.

1. Exponitur privilegium Canonis.
2. Privilegium Canonis perditur à Clerico tonsurato, non servante prescriptas condiciones Tridentini.
3. Quinam criminosi gaudeant, vel non gaudeant privilegio canonis?
4. Clericus conjugatus cum unica virgine gaudet privil. can. non bigamus.
5. Omnes Regulares etiam Novitii & Conversi veniunt in Canone nomine Monachorum.
6. Nec excludantur apostatae, veleselli.
7. Per vocem si quis etiam intelliguntur mandantes, consulentes &c.
8. Nisi mandatum fuerit revocatum.
9. Percussor Clerici consentientis non evadit censuram.
10. Ad incurrendam censuram requiritur actio mortaliter injuriosa, & corporis aesthetiva.
11. Parvitas externa laesioni aliquando excusat.
12. Non semper necessaria est gravis laesio in corpore.
13. Varia causa percussorem excusantes à censurà.
14. Triplex differentia in percussione Clerici.
15. Absolvere possunt à censura cum diversitate Legatus à Latere, Nuncius, Legatus natus.
16. Quibus casibus absolvat Episcopus?
17. Regulares absolvuntur a suis Praelatis.
18. An etiam percussor Religiosi alterius Ordinis, vel Monasterii?

§. I.

Quinam gaudeant privilegio Canonis?

1. Privilegium Canonis, cujus definitionem de di art. i. n. 9. continetur in c. si quis suadente 29. 16. q. 4. his verbis: Si quis suadente Diabolo hujus sacrilegii reatum incurrerit, quod in Clericum, vel Monachum violentas manus injecerit, anathematis vinculo subjaceat, & nullus Episcoporum illum praesum at absolvere, nisi mortis urgente periculo, donec Apostolico conspectui presentetur, & ejus mandatum suscipiat. Ex quo constat, hoc privilegium non esse juris Divini, sed humani, quippe quod originem trahit à Concilio Lateranensi, celebrato sub Innocentio II. anno 1139. Quares primò. An Clericus solum tonsuratus, aut minoribus initiatus gaudeat privilegio Canonis? Respondeo affirmativè, si servet tria requisita Tridentini, de quibus art. praeced. tunc enim est verè Clericus & persona Ecclesiastica gaudens privilegio fori, ut habetur ex eod. Trident. &c. ex litteris 6. de transact. c. cum contingat ij. de astate: sed persona Ecclesiastica & Clericales gaudent privilegio Canonis: ergo & Clericus solum tonsuratus, aut minoribus Ordinibus initiatu gaudet privilegio Canonis. Sed Quares secundò. Quid si non servet unum ex requisitis, v. g. non deterat habitum Clericalem? perderne privilegium canonis.

Negativam tenet Bordonus citans Gonzal. glos. 5. §. 5. Castropal. Dianam, aliosque, & colligitur ex c. si vero, 4. de sent. excomm. ubi percutiens Clericum comam nutrientem dicitur incurrere excommunicationem, si sciebat esse Clericum. Ratio quoque est: quòd Tridentinum non loquatur de privilegio canonis, sed de privilegio fori: nulla est autem dependentia inter privilegium fori & canonis: neque in penalibus licet facere extensionem ab uno ad aliud.

Affirmativam teneat Suarez de cens. disp. 14 dub. 15. Bannez 2. 2. q. 12. a. 1. Engel de sent. excomm. §. 4. n. 127. quam immerito improbabilitatis censurà notat Bordonus loc. cit. Huic subscribo: & Ratio est: Nemo gaudet privilegio Canonis, nisi sit in statu Clericali, vel Monachali: sed Clericus tonsuratus aut in minoribus constitutus non servans requisita Tridentini post sententiam declaratoriam iudicis non amplius censetur esse de statu Clericali, sed ad Laicalem redigitur: ergo neque gaudet privilegio Canonis. Quamvis igitur non sit omnimoda & convertibilis connexio inter privilegium fori & canonis, unde non licet ab amissionem privilegii canonis inferre amissionem privilegii fori & immunitatis, cum ista sit de jure Divino, illa de humano: nihilominus ab amissionem privilegii fori tanquam à majori ad minus bene inferretur amissionem privilegii canonis, subtrahà nemirum radice status Ecclesiastici, in qua fundatur. Ad c. si vero. Respond. ejus dispositionem obtinuisse locum ante Trident. ubi nondum erant necessaria illa requisita: neque supponitur facta iudicis declaratio, quam etiam post Tridentinum necessariam esse dixi art. praeced. Ad rationem Bordonii Respond. non fieri extensionem, sed esse sequelam infallibilem propter translationem tonsurati à statu Clericali ad Laicalem, quam etiam agnoscit ipse Bordonus n. 11. Quares tertio. An gaudeant privilegio canonis Clerici criminosi, & censuris innodati? Respondeo primò. Gaudent privilegio canonis omnes Clerici quantumvis excommunicati, suspensi, depositi, irregulares, quia effectus censuræ non est privare privilegio canonis, & ita censent DD. communiter cum Abb. in c. Ecclesia de immun. Eccles.

Respondeo secundò. Non gaudent privilegio canonis [1] degradati, cum propriis effectibus degradationis sit deiecere à dignitate status Ecclesiastici ad statum laicalem, ac degradatum exuere non tantum privilegio canonis, sed etiam fori. [2] qui se immiscet enormibus delictis, cum non ab homine. 14. & c. perpendimus. 23. de sent. excomm. censentur potèr enormis delicta, homicidium, commotio seditionis & bellum, aggressiones, furtum, aliaque, quae infamiam parant, cap. infames 3. q. 7. [3] qui dimisso habitu, vel tonsurà negotiis secularibus se immiscerunt.

stent, histrioniam exercent, macellarios, tabernarios agunt, & ab Episcopo suo tertio moniti non emendantur. *c. in audientia, 25. & c. consingit, 45. de sent. excom.*

4. Quæres quartò. An Clericus conjugatus gaudeat privilegio Canonis?

Respondeo. Clerici conjugati, qui cum unica & virgine contraxerunt, habitum quoque & tonsuram deferunt, atque Ecclesiæ alicui inserviunt, gaudent privilegio Canonis & fori per *c. un. de Cler. conjug. in 6. & Trident. cit. sess. 23. c. 6.* Secus dicendum, si fuerint bigami, aut viduas, vel corruptas duxerint, tunc enim ipso jure privantur privilegijs Clericalibus & prohibentur gestare habitum Clericalem. *c. un. de bigamis in 6. c. quisquis 5. dist. 34.*

5. Quæres quintò. Quinam in *c. si quis* intelligantur nomine Monachorum?

Respondeo: Omnes Ordinum approbatorum Regulares, etiam Novitios, Conversos, seu Laicos, & Moniales, per *c. non dubium §. c. de Monialibus, 33. de sent. excom.* Ad quos reducuntur Eremitæ, qui sub obedientia Episcopi vel Prælati vitam religiosam imitantur, quamvis 3. vota substantialia non emittant: tunc enim fiunt personæ Ecclesiasticæ juxta superius dicta. Engel citat, cum Sylvestro & Navarro.

6. Quæres sextò. An Religiosi apostatæ, vel ejecti gaudeant privilegio Canonis?

Respondeo affirmativè cum Diana p. 9, tit. 4. resol. 12. Bordonò de privileg. Cler. c. 21. n. 48. etiam si tonsuram & habitum dimiserint, quia privatio privilegiorum Clericalium respectu Religioforum apostatarum, vel ejectorum nullo jure habetur expressa. & cap. 1. de apostatis. quod apostatis à Clericatu præter alias penas admittit privilegium Canonis, est stricte interpretandum, neque in odiosis sub nomine Clerici, de quibus illed capitulum loquitur, veniunt Religiosi, uti habet Abbas in *c. 1. Ne Clerici, vel Mon.* Insuper privilegium fori & Canonis competit Regularibus Professis ratione Professionis religiosæ, quæ ipsi inseparabiliter adheret, neque pro lubitu excuti potest.

§. II.

A quibus, & quâ actione incurratur censura excommunicationis in suis la per c. si quis?

7. Quæres primò. Quinam intelligantur in Canone per particulam *si quis*?

Respondeo. intelligi quemcumque percussorem utriusque sexus, doli & censuræ capacem. Quò pertinent etiam mandantes, consulentes, consentientes, ratum habentes & non impediens, si tenebantur ex officio impedire. Suarez disp. 22. de Censur. sect. 1. Sayr. l. 3. c. 26. Castrop. disp. 3. p. 23. §. 2. nam ut habetur in *c. quantæ, 47. de sent. excomm.* agentes & consentientes pari poenâ puniuntur, estque Canon iste favorabilis pro honore statûs Ecclesiastici.

8. Inferes primò. Si mandans aut consulens percussorem serio revocaverint, & notificaverint revocationem mandatario, non incurtere excommunicationem, quantumvis sequatur percussio, non enim amplius influunt moraliter in percussorem, ut docent DD. communiter,

Inferes secundò. Qui Clericum consentientem percudit, incurtere excommunicationem, quia Clericus suo consensu non potuit cedere & derogare favori statûs Ecclesiastici, ac dignitati Ordinis, quem Canon principaliter respicit. Suar. Castrop. cum communi. estque clarè decisum in *c. contingit; 36. de sent. excom.*

Quæres secundò. Qualis requiratur actio, ut incurratur poena Canonis?

Respondeo primò. Requiritur actio in genere injuriæ mortaliter peccaminosa, & corporaliter afflictiva. Dixi mortaliter peccaminosa; nam censura excommunicationis supponit culpam mortalem in genere sacrilegii, eaque indicatur per verba: *Snadente diabolo, & violenta manuum injectio.* Dixi secundò, corporaliter afflictiva; nam per manuum injectionem significatur externa læsio corporalis, sive immediata, puta manibus, dentibus, pedibus &c. sive mediata, h. e. mediante aliquo instrumento, scilicet, baculo, ense, scabello &c. sive in ipso corpore, sive in adjacentibus, puta vestibus, equo &c. proximè recepta, non enim ista læsio vel afflictio requirit percussorem, aut physicum contactum corporis, dummodo sit injuriosa corporalis afflictio, quæ etiam contingit, si Clericus aut Religiosus arreptâ veste violenter expellatur, aut trahatur ad aliquem locum, si violenter vestibus exuatur, si in custodia teneatur, si violentâ persecutione adactus in foveam vel fluvium incidat, &c. hæc omnia quippe continentur in violenta manuum injectione. P. Engel loc. cit. n. 135. & DD. in *c. nuper, 29. de sent. excom.*

Inferes primò. Si percussor Clericum animò graviter eum lædendi valde levem externam percussorem inferat, non incurtere excommunicationem: quia utique etiam in hac materia datur paritas materia: & excommunicatio tanquam gravis poena supponit, actionem exteriorem esse mortaliter peccaminosam, non præcisè ratione actûs interni & præ voluntatis, sed etiam ratione actûs externi, pro quo fertur, non enim Ecclesia judicat de occultis. Ita Suar. disp. 22. sc. 1. Sanch. l. 2. c. 8. n. 7. Sayr. l. 3. c. 27. n. 33. Bordonus cap. 21. n. 149.

Inferes secundò. Qui pulverem, aquam, alia, vel levia spargit in Clericum, qui lædit equum, cui insidet, præcidit habenas &c. incurtere excommunicationem: nam est per similes actiones non graviter lædatur in corpore, gravem tamen patitur violentiam & injuriam circa suam personam, quam ad incurrendam poenam Canonis sufficere constat ex *c. nuper* præcitato ibi: *quamvis per eorum factum corporalis læsio non fuerit subsecuta, circa quam violentia sepius circa Clericos perpetratur.*

Quæres tertio. Quanam causæ excusent ab inj. incurfu censuræ?

Respondeo. Excusantur primò percussores Clerici sese enormitatibus immiscens *c. cum non ab homine 14. de sent. excomm.* quò pertinet si quis violentas manus injiciat in Clericum cum matre, sorore, aut filia turpiter deprehensum. Engel. n. 126. Secundò excusatur calus, error, & ignorantia: ut si quid incurrit domo ejectum incidat in Clericum; si percussor Clericum, invincibiliter existi-

existimans esse Laicum; utrobique enim deest voluntarium, sine quo gravis & formalis injuria non subsistit. Sed quid si percussus Cajum Clericum, existimans te percutere Titium Clericum? erisne liber à censura, siquidem ista percussio respectu Titii nulla est, & respectu Caji non est voluntaria. Respondeo. Si casu facta est illa percussio, ut si lapide in Titium misso aberrans, fortuito percussus Cajum, nulla est excommunicatio; siquidem iste effectus planè præ intentionem sequitur: Si verò sciens Cajum esse Clericum, illum percussus, non evadis censuram, tametsi existimaveris esse Titium: quia tunc error non cadit super circumstantiam & statum Clericalem, sed solummodo circa individuales conditiones Caji: excommunicatio verò lata est super percussores Clerici, non circa percussores Titii, vel Caji ut sic, quò facit textus in l. eum, qui no-
dem, §. si injuria; ff. de injuriis, ubi l. C. dicit: si injuria mihi fiat ab eo, cui sum ignotus, aut si quis putet me esse Laicum, cum sum Cajus, prævalet quòd principale est, injuriam mihi facere velle, & ideo injuriarum habeo actionem.

Tertiò, excusatur Magister, vel Præceptor disciplina causa moderate castigans discipulum Clericum, cap. 1. ex tenore, 10. c. cum voluntate 54. de sent. excomm. quòd intelligendum de Clerico in Minoribus constituto. Quartò Prælatus Ecclesiasticus correctionis causa & ratione officii ac jurisdictionis Clericum, vel Monachum corporali castigatione juxta culpæ gravitatem afficiens, sive per se, sive per aliam personam Clericalem d. c. ex tenore, & c. Quintò excusatur ebrietas, quæ aufert sufficientem usum rationis. nisi quis eo sine se inebriasset, ut tantò animosus in Clericum insurgeret. P. Engel cit. n. 142. Sextò excusatur defensus vita, honoris, pudicitia, bonorum, servato tamen moderamine inculpatae tutelæ. ex c. si verò, 3. cit. c. ex tenore 10. de sent. excomm. tunc enim percussio non fit suadente diabolo, sed ex permisso juris naturalis, quo cuiusvis licet vim vi repellere. Suar. disp. 22. sect. 1. Castrop. disp. 3. de Cens. p. 23. §. 3.

§. III.

De absolutione à censura Canonis.

14. **N**otandum. Percussionem Clerici, quæ Canonis censura incurritur, esse in triplici differentsia: est levis percussio, gravis seu mediocris, & enormis. Levis dicitur non absolute, quia supponitur esse mortaliter peccaminosa, alioquin non esset capax excommunicationis, sed comparatione cæterarum. Enormis describitur in c. cum illorum 32. de sent. excomm. his verbis: *Enormis, utpote si ad mutilationem membri, vel effusionem sanguinis [intellige ex vulnere in scilicet] est processum, aut in Episcopum, aut Abbatem violentas manus injectas, cum excessus tales & similes nequeant sine scandalo præteriri.* Gravis seu mediocris est, quæ de utraque aliquid participat, e. g. si copia capillorum evellatur, si colaphò dens frangatur, & c. Erit igitur levis percussio, si simplici Clerico alapam impingas, si verò illa sit tanta, ut exinde nares multum sanguinis effundant, vel vultus tumorem & livorem contrahat, dens excutiat & c. erit percussio gravis; si per-

cussus velut exanimis concidat, aut periculum vite incurrat, erit enormis: Imò sola etiam personæ percussæ circumstantia potest levem percussionem vertere in enormem, e. g. si quis suo Superiori, Prælato, Episcopo, alapam infligeret, eumve capillis traheret. Porro in dubio, sitne levis, gravis, an enormis percussio, determinatio pertinet ad Episcopum, qui consideratis personæ lætæ, temporis & loci circumstantiis judicabit, an à tali percussione possit absolvere: & in dubio positum declarabit, percussionem non esse, quàm esse enormem: quia in obscuris minimum est sequendum per Reg. 30. in 6 l. semper 9. ff. de R. l. in dubio quoque magis favendum est reo, quam actori, Reg. 11. in 6. Prælatus quoque in dubio non debet spoliare suo jure, cum in dubiis melior sit conditio possidentis suam jurisdictionem. Ita Bordonus c. 21. n. 270. Layman l. 1. tract. 1. c. 5. §. 4. contra Suarez & Castrop. His prenotatis

Quæres primò. Quis possit percussorem à censura excommunicationis absolvere?

Respondeo primò. Præter Summum Pontificem potest absolvere omnes undecunque advenientes, etiam si percussio sit enormis; Legatus à Latere à die discessus, usque ad diem sui reditus, c. ad eminentiam; 20. & c. quamvis 58. de sent. excomm. Nuncios verò Apostolicos, sive Legatos missos, tantum potest absolvere ab excommunicatione etiam ex enormi percussione contracta subditos existentem in provincia suæ Legationis; c. excommunicationis 9. de offic. Legati. Legatus verò Natus Circi absolutionem plus non possunt, quàm alii Ordinarii, nisi speciale privilegium à Summo Pontifice obtineant. P. Engel cit. n. 143.

Respondeo secundò. Episcopus absolvit ab excommunicatione [1] quandocunque percussio est levis; c. pervenit. 17. de sent. excomm. [2] quandocunque adeit rationabile impedimentum accedendi Summo Pontifici, vel Legatum ipsius, quòd impedimentum vel est perpetuum, vel temporale. Si perpetuum, percussio simpliciter absolvitur ab Episcopo, præsertim cautione, de satisfaciendo mandatis Ecclesie, & parisiensis; si est impedimentum temporale, inloper requiritur cautio, ut absolutus, cessante impedimento, sedi Apostolicæ se presentare velit, quòd si negligat, ipso jure reincidit in censuram. c. de cætero 11. c. quamvis; 58. de sent. excomm. [3] quandocunque percussio est occulta, tametsi forte enormis, Episcopus potest absolvere subditos, ex Tridentino sess. 24. c. 6. [4] Episcopus potest absolvere mulieres, vel Moniales; c. mulieres 6. c. de monialibus; 33. eod. [5] si percussor sit impubes, tametsi post pubertatem petat absolvi, c. illi eod. n. [6] Si Clerici in commune viventes scilicet vicem percusserint; c. quoniam 9. de vit. & hinc Cler. [7] Religiosum, qui Clericum secularium non enormiter percusserit; c. Religiosus 21. de sent. excomm. in 6. [8] Viros magnæ potentia postquam eorum status Summ. Pontif. intimatus fuerit, cap. mulieres; 6. eod.

Respondeo tertiò. Regulares se invicem percipientes, vel qui ante Religionis ingressum censuram canonis incurrerunt, absolventur à Prælato sui Ordinis, vel Monasterii, nisi excessus sit enormis, ut si in Episcopum, vel Abbatem vio-

lenta manus fuisset injecta, quo casu absolutio Summo Pontif. est reservata; c. cum illorum; 2. c. Canonica, 50. eod. Habent nihilominus Regularium Prælati & Superiores extra jus commune specialia privilegia, per quæ etiam ab enormi percussione sive Religiosi, sive Clerici suos Religiosos possunt absolvere, de quo multa Bordenus de privileg. Cler. c. 21. à n. 327.

18. Quæres secundò. A quo sit absolvendus Religiosus percussor, quando percussus subest alteri Superiori? Videtur dicendum, quòd absolutio

fit danda per utriusque Religiosi Prælatum. ex c. cum illorum 32. de sent. excomm. ubi dicitur: *Per Abbatem proprium, & ejus, qui passus est injuriam, absolvatur*: quæ tamen ita esse intelligenda docet Molina de l. & Just. tr. 3. disp. 60. n. 5, ut absolutio à censura detur à Superiore percipientis, utpote giudice ordinario, supposito tamen consensu & præmissa satisfactione Prælati alterius, qui est Superior Religiosi percussi, & injuriati; cum ipse sit actor, & jus habeat persequendi injuriam suo Religioso illatam.

ARTICULUS V.

De privilegiis Religiosorum.

S U M M A R I A.

1. Religiosa Professio tollit omnia peccata quoad culpam & penam.
2. Testimonia SS. PP. & DD. de Religiosa Professione præstantia.
3. In susceptione habitus Religiosi datur plenaria Indulgentia.
4. Etiam in renovatione votorum acquiri potest Indulgentia plenaria.
5. S. Professio extinguit alia vota.
6. Purgat maculas legales, & irregularitatem ad
7. Ordines suscipiendos.
8. Probabiliter extenditur ad susceptionem habitus.
9. Dissolvit matrimonium rarum.
10. Absolvit à parva potestate.
11. Facit participes omnium causarum piarum.
12. Limitationes pro communicatione privilegiorum.
13. An totus Ordo Benedictinus in privilegiis communicet cum aliis Congregationibus & Monasteriis?
14. Communicatio Benedictinorum in privilegiis est in jure fundata.
15. Privilegia corpori juris inserta, iisq. æquiparata, admittunt extensionem ob identitatem vel paritatem rationis.
16. Exempla præcedentis doctrina ex Jure.
17. Argumentum à paritate PP. Capucinatorum.
18. Probabilitas extrinseca nostræ doctrinae ab auctoritate DD.
19. Ratio reflexa & indirecta communicationis.
20. Ordo S. Benedicti indirectè communicat omnia privilegia Mendicantium.

§. I.

Privilegia & favores communes statui Religioso.

Personæ Religiosæ, tanquam selectior pars Christiani gregis, flos Ecclesiastici germinis, singulare decus & ornamentum S. Ecclesiæ, in quibus Evangelicæ perfectionis norma resplendet, à quibus Apostolicæ prædicationis gratiam & S. fidei veritatem innumeræ gentes acceperunt, semper dignæ videbantur Summis Pontificibus, ut ipsas diversis favoribus, gratiis ac privilegiis decorarent: quæ quidem lingillatim profequi non est propositum; ne tamen filialis erga Ma-

trem Religionem observantiæ immemor videat, aut ingratitude labem incurram, pauca in communi, & certiora delibò.

Præter Canonis & fori, aliisque Clericorum privilegia etiam Regularibus competentia, de quibus in præcedentibus dictum. Primò non tam privilegium, quam gratia toti statui Religioso communis & propria est, quòd per Religiosam Professionem seu emissionem votorum conferatur instar Jubilæi perfectissima remissio omnium peccatorum, tam quoad culpam, quam quoad penam: quæ quidem Indulgentia tametsi fuerit à Sum. Pont. Paulo V. concessa, tamen etiam independentè ab illa concessione est ex natura rei annexa ipsius professionis dignitati, quippe in qua homo omnia sua, suamque voluntatem, quæ nihil habetur præstantius, DEO offert. Ita docent D. Th. 2. 2. q. ult. a. 7. ad 3. [Th. Waldens. de Sac. tit. 9. c. 30. Hieron. Platùs de bono stat. Rel. l. 1. c. 15. Layman l. 5. c. 10. Azor, Barthol. à S. Fausto, Gregorius Geisler, alique.

In quorum probationem facit primò, quòd in authent. de Monachis Imperator affirmat, quòd vitæ Monasticæ ingressus omnem criminum maculam abstergat. Secundò, quòd SS. PP. & Doctores tam Ascetici, quam Scholastici Professionem Religiosam alterum *Baptismum* appellent. Sic loquuntur S. Hieron. ep. 25. Petrus Dam. op. 16. c. 8. S. Bern. in Serm. de S. Bened. S. Anselmus c. final. de similit. D. Jo. Damasc. in histori. S. Jolaphat. c. 12. *Etenim divinam hanc professionem peccatorum propulsare, atque incorruptionis per divinum Baptismum nobis concessa sociam & opitulatricem esse perspectum habemus.* D. Antonin. in Sum. 3. p. tit. 16. c. 3. §. 3. D. Th. lo. cit. Bellarminus, Sanchez, Rodriguez, Hæftenus, alique. Tertiò ex authenticis Patrum historiis, nominatim apud Rosweydam l. 1. n. 9. ubi quidam vir sanctus dixit: *Virtutem, quam vidi stare super Baptisma, vidi etiam super vestimentum Monachi, quando accepit habitum spiritualem.* Quartò ex ratione Angelici Doctores in 4. dist. 4. q. 3. a. 3. sic proposita: *Cum proficiens voluntatem suam ceteris rebus chariorem in perpetuam DEI servituti redigat, jam plenissime pro omnibus anteactæ vitæ delictis satisfecisse censetur: ut potè qui id dat, quo nihil majus dare poterat.*

Plenaria hæc peccatorum remissio per Indulgentiam